

kater på apparaterne og at indføre begrænsninger i markedsføringen af telefonerne over for børn og unge. På den baggrund er det efter spørgerens opfattelse vigtigt, at en redegørelse eller indstilling fra den danske Sundhedsstyrelse bliver færdiggjort så snart som muligt.

Svar (3/11 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg skal hermed bekræfte, at jeg har anmodet Sundhedsstyrelsen om en redegørelse vedrørende rapporten »Mobile Phones and Health«, som en engelsk forskergruppe udsendte i maj 2000.

Sundhedsstyrelsen har meddelt mig, at styrelsen vil fremsende en udtalelse vedrørende den engelske rapport inden for tre uger.

Spm. nr. S 224

Til sundhedsministeren (25/10 2000) af:

Yvonne Herlov Andersen (CD):

»Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af de gentagne tilfælde, hvor en alarmcentral på grund af manglende sundhedsfaglig indsigt fejlagtigt har nægtet at sende en ambulance, og agter ministeren herunder at tage initiativ til, at der i fremtiden skal kunne gøres et sundhedsfagligt ansvar gældende ved afvisning af at sende en ambulance?«

Begrundelse

Den seneste omtale af et tilfælde, hvor politiet har fejlbedømt et 112-opkald og nægtet at sende en ambulance, drejer sig om et lille barn med alvorlige forbrændinger. Efter spørgerens opfattelse er dette en helt urimelig situation. Har man ondt i halsen, kan man ringe og spørge vagtlægen til råds. Altså en læge. Er der derimod tale om noget virkelig alvorligt, og man ringer på 112, kan man tale med en politimand. Men ikke med en kompetent sundhedsfaglig person, som er i stand til at vurdere, hvad der er brug for. Dybest set drejer det sig om liv og førlighed, og systemet må ændres hurtigst muligt. Samtidig bør der i en fremtidig ordning for det akutte behandlingssystem kunne gøres et sundhedsfagligt ansvar gældende over for alarmcen-

tralerne, hvorved man får mulighed for at indgive klage til Patientklagenævnet.

Svar (3/11 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg vil for god ordens skyld slå fast, at alarmcentralerne henhører under justitsministerens område.

Akutudvalget, som Justitsministeriet også var repræsenteret i, fremsatte en række anbefalinger vedrørende alarmeringsområdet. Disse anbefalinger arbejder Rigspolitiet for øjeblikket på at gennemføre.

Akutudvalget overvejede endvidere klageadgang vedrørende alarmcentralernes virksomhed. Udvalget anbefalede, at klageadgangen fortsat er sådan, at den myndighed, som er ansvarlig for den leverede ydelse, behandler den enkelte klage. Det vil sige, at amtskommunen behandler klager over disponeringsvejledningen og det serviceniveau, som denne er udtryk for, mens politiet behandler klager over den øvrige del af ydelsen.

Det indgår ikke i mine overvejelser at lade alarmoperatører være omfattet af klageadgang til Patientklagenævnet, idet deres opgaver og uddannelse ikke kan sidestilles med de opgaver, sundhedsfagligt personale varetager eller med en sundhedsfaglig uddannelse.

Spm. nr. S 233

Til socialministeren (26/10 2000) af:

Gitte Lillelund Bech (V):

»Vil ministeren kommentere kontorchef ved Københavns Universitet Jakob Langes vurdering (ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings blad Agenda den 26. oktober 2000) af, at »flertallet af de over 16.000 studerende, som får revalideringsydelse, har ikke andet handicap end, at de økonomisk ikke kan gennemføre en uddannelse på SU«, herunder rigtigheden af vurderingen?«

Svar (3/11 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Baggrunden for at en række studerende, herunder handicappede studerende, modtager revali-